

Sygn. akt II K 123/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mikołaja Tybureczy

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2017 r. sprawy karnej

M. G., s. R. i L. z d. K., ur. (...) w L., pesel (...), zam. (...)-(...) G. ul. (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu zawodowym, z zawodu stolarza i cieślę, nie karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku ok. godz. 0:30 w G., prowadził w ruchu lądowym, tj. ul. (...). (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki f. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 00:47 i kolejno 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 1:16 oraz 1,34 mg/l o godz. 1:20 i 1,25 mg/l o godz. 1:32,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

o r z e k ł:

- I. Oskarżonego **M. G.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.
- II. Na mocy art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat zaliczając na mocy art. 63§4 kk okres zatrzymania prawa jazdy od dnia (...) r.
- III. Na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł. (pięć tysięcy złotych).
- IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty i obciąża go kosztami postępowania w kwocie 70 zł. (siedemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 123/17

UZASADNIENIE

Oskarżony M. G. nie był karany sądownie. Co prawda z karty karnej wynika, że oskarżony był karany z art. 178a § 1 kk, jednakże jak ustalił Sąd, skazanie uległo zatarciu na podstawie art. 106 kk.

dowód : karta karna k. 14 akt

Dnia 21 stycznia 2017 roku oskarżony pił alkohol a następnie około północy wsiadł do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Po północy, (...) r. jechał między innymi ul. (...)(...) w G., przy czym włączył kierunkowskaz nie zmieniając pasa, gwałtownie przyspieszał i hamował. Wtedy to został zatrzymany do kontroli drogowej. Badanie trzeźwości wykazało u oskarżonego o godz. 00:47 – 1,45 mg/l, o godz. 01:16-1,18 mg/l, o godz. 01:20- 1,34 mg/l, o godz. 01:32- 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód : protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2,4, wyjaśnienia oskarżonego k. 19, notatka k. 1

Oskarżony przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do winy i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, które nie spotkało się z akceptacją.

W ocenie Sądu вина oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem w dniu (...) roku ok. godz. 0:30 w G., prowadził w ruchu lądowym, tj. ul. (...). 23 Stycznia pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki f. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 00:47 i kolejno 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 1:16 oraz 1,34 mg/l o godz. 1:20 i 1,25 mg/l o godz. 1:32.

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Przy wymiarze kary i środka karnego Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, który można uznać za stan upojenia alkoholowego. Oskarżony z uwagi na ten stan nietrzeźwości nie panował nad pojazdem, włączał kierunkowskaz, mimo, że nie zmieniał pasu ruchu, gwałtownie przyspieszał i hamował, czym stworzył realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał skruchę okazaną przez oskarżonego, jego sytuację materialną, uprzednią niekaralność oraz długość drogi przejechanej przez oskarżonego. W ocenie Sądu przemawia to za tym, aby zastosować wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary na okres wynoszący 2 (dwa) lata.

Sąd stosując wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego wykonania kary pozbawienia wolności wyraża przekonanie, iż oskarżony będzie przestrzegał reguł porządku prawnego, w szczególności zaś nie popełni kolejnego przestępstwa. Dlatego też, należało uznać, iż wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, winna stanowić dla oskarżonego wystarczającą i dostateczną naukę oraz przestrożę na przyszłość, a zarazem będzie impulsem do przestrzegania prawa i zasad współżycia społecznego w przyszłości.

Sąd orzekł także obligatoryjny środek karny przewidziany w art. 43a § 2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178 a § 1, art. 179, art. 180, Sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178 a § 4 co najmniej 10.000 z złotych, do wysokości określonej w § 1 (60.000 zł – przyp. SR). Sąd orzekł wobec oskarżonego ten środek karny w wysokości najniższej przewidzianej przez ustawę, bowiem w ocenie Sądu będzie to wystarczające dla zrealizowania celów prewencji indywidualnej i generalnej.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika by oskarżony miał problemy z nadużywaniem alkoholu lub innych środków odurzających, w związku z tym Sąd nie nałożył na oskarżonego obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Ponadto na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego

od ich ponoszenia, zasądając na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 180 złotych oraz koszty postępowania w kwocie 70 złotych.